

JUSTIITSMINISTEERIUM
TÖÖSTUSOMANDI
APELLATSIOONIKOMISJON

OTSUS nr 1360-o

Tallinnas 31. märtsil 2017

Tööstusomandi apellatsioonikomisjon (edaspidi komisjon), koosseisus Tanel Kalmet (eesistuja), Kirli Ausmees ja Sulev Sulsenberg, vaatas kirjalikus menetluses läbi Resto Halduse OÜ (edaspidi vaidlustaja; esindaja juhatuse liige Erkki Kaar) vaidlustusavalduse sõnalise kaubamärgi „Trahter Bogdan“ (taotlus nr M201000264, taotluse esitamise kuupäev 9.03.2010) registreerimise vastu Karmen Karp'i (edaspidi taotleja) nimele klassi 43 kuuluvate toitlustusteenuste osas:

Asjaolud ja menetluse käik

1) 03.10.2011 esitas vaidlustaja vaidlustusavalduse kaubamärgi „Trahter Bogdan“ õiguskaitse andmise vastu Eestis, mille kohta oli avaldatud teade Kaubamärgilehes 8/2011. Vaidlustaja kui huvitatud isik leiab, et taotleja õigusele – kaubamärgile õiguskaitse saamiseks – esineb kaubamärgiseaduse (edaspidi KaMS) § 9 lg 1 p 10 sätestatud välistav asjaolu ning KaMS § 10 lg 1 p 6 sätestatud varasem õigus nimele. Nimelt on taotleja esitanud taotluse tähisele kaubamärgina õiguskaitse saamiseks pahauskselt ajal, mil tähis oli juba kasutusel äriühingu Scandic Varahaldus OÜ poolt, viimasega taotlejal õiguslik side puudub. Esitatud asjaolusid kinnitavad järgmised faktid. Taotleja on esitanud tähisele kaubamärgina õiguskaitse saamise taotluse eraisikuna, kuid ei ole eraisikuna tegev toitlustusäris, milles kasutatakse õiguskaitse saanud kaubamärki. Taotleja on esitanud taotluse 9.03.2010, olles OÜ Trahter (registrist kustutatud) – milline kasutas tähist „Trahter Bogdan“ oma äritegevuses – osanik, informeerimata sellest OÜ Trahter (registrist kustutatud) teisi osanikke, tegevjuhtkonda ja pankrotihaldurit. Taotleja on esitanud taotluse 09.03.2010 olles OÜ Trahter (registrist kustutatud) osanikuna teadlik, et OÜ Trahter (registrist kustutatud) on Harju Maakohtule esitanud 2.03.2010, st 7 päeva varem, avalduse enda pankroti väljakuulutamiseks (vaidlustusavalduse lisa 1). Taotleja on taotluse nr M201000264 esitamise hetkel olnud teadlik, et tähist kasutab äriühing Scandic Varahaldus OÜ, milline opereeris ajavahemikus 1.03.2010 kuni 1.12.2010 (lisa 2) Tallinnas Mustamäe tee 116 asuvat toitlustuskohta „Trahter Bogdan“. Vaidlustajal on alust arvata, et taotleja on Patendiametile esitanud teadvalt valeinfot kuivõrd KaMS § 38 alusel lasub Patendiametil kohustus läbi viia ekspertiis. Taotleja ei ole oma taotlusest teavitanud Scandic Varahaldus OÜ-d ega ka mitte vaidlustajat Resto Halduse OÜ-d. Viimasele sai informatsioon, tema poolt kasutatava tähise kaubamärgiks registreerimise kohta, teatavaks juhuslikult sõna otseses mõttes inimeselt tänavalt.

10.08.2007 asutas Jaanus Siller ainuosanikuna osaühingu Trahter (registrist kustutatud), milline sai registrinumbriks 11413768 (lisa 3) ning alustas Tallinnas Mustamäe tee 116 restorani „Trahter Bogdan“ pidamist, sõlmides restorani tegevuseks vajaliku mitteleurumide üürilepingu augustis 2007 ning alustades tegevust septembris 2007. Kinnituse märgitud asjaolude kohta on andnud ruumide rendileandja, hooneomanik Velto Kinnisvara OÜ (lisa 2). 27.08.2008 võõrandas Jaanus Siller oma ainuosalusel 30% Varuosaproff OÜ-le ja samuti 30% taotlejale (lisa 3). 1.03.2010, st kaheksa päeva enne taotleja poolt taotluse esitamist, lõpetati OÜ-ga Trahter üürileping ning samal päeval sõlmiti samades ruumides sama tegevuse jätkamiseks üürileping Scandic Varahaldus OÜ-ga (lisa 2), kes jätkas toitlustuskoha, milline tegutseb nime „Trahter Bogdan“ all, opereerimist kuni 1.12.2010, kui

Adress:
Tõnismägi 5a
15191 Tallinn

Telefonid:
6208201, 6208276
e-mail: toak@just.ee

Faks:
6208109
<http://toak.just.ee/>

toitlustuskoha opereerimise võttis üle vaidlustaja. Ametlikest teadaannetest nähtuvalt on OÜ Trahter pankrotimenetlust alustatud 10.03.2010 (lisa 4) ning 19.04.2010 on Harju Maakohtu määrusega lõpetatud OÜ Trahter (registrist kustutatud) pankrotimenetlus, pankrotti välja kuulutamata raugemise tõttu (lisa 5). Trahter Bogdan on oma tegevusaja algusest peale kasutanud domeeni www.bogdan.ee, kuid seoses internetidomeenide üleminekuga EENet-i haldusalast Eesti Interneti Sihtasutuse haldusalasse, puudub vaidlustajal võimalus EENet-ile esitatud registreeringutaotluse õiendit väljastada (lisa 6). Eesti Interneti SA omab andmeid alates 2.07.2010, kui registrid neile üle anti, EIS andmetel on domeeni omanikuks sellest ajast peale domeeni praegune omanik Scandic Varahalduse OÜ (lisa 7), kellega sõlmitud kokkuleppe alusel jätkab domeeninime kasutamist vaidlustaja. Domeeni majutusega tegeleva äriühingu Zone Media andmetel on domeeninimi bogdan.ee registreeritud 19.09.2007 Trahter OÜ kasutusse (lisa 8) ning on läinud üle Scandic Varahaldus OÜ kasutusse 9.03.2010, st päeval, mil taotleja esitas Patendiametile vaidluse aluseks oleva taotluse.

Velto Kinnisvara OÜ õiendist (lisa 2) nähtuvalt on üürileping Trahter OÜ-ga (registrist kustutatud), mille üheks osanikuks oli taotleja, restorani „Trahter Bogdan“ opereerimiseks, lõpetatud 1.03.2010 ja käesoleva hetkeni on allkirjastamata üüritud ruumide üleandmise akt. Harju Maakohtu õiendist (lisa 1) nähtub, et OÜ Trahter on enda pankrotiavalduse esitanud 2.03.2010. Taotluse nr M201000264 on taotleja esitanud 9.03.2010, st kaheksa päeva pärast äriühingu, mille osanikuks ta oli ja mille kaudu oluks tal võib-olla alus sõnaühendi kaubamärgina registreerimiseks, sisulise tegevuse lõppemist ning seitse päeva hiljem pankrotiavalduse esitamisest Harju Maakohtule. Taotleja ei ole enne ega pärast OÜ Trahter (registrist kustutatud) pankrotimenetluse alustamist olnud mingilgi moel seotud äriühinguga Scandic Varahaldus OÜ (lisa 9), milline opereeris restorani „Trahter Bogdan“ 1.03.2010 kuni 1.12.2010, ega ka vaidlustajaga (lisa 10), milline jätkab toitlustuskoha käitamist. Taotleja ei ole vaidlustajale teadaolevalt tegev ka mõnes muus äriühingus, milline kasutaks tähisele sarnast nimetähist. Vaidlustusavalduse esitanud huvitatud isik asub seisukohale, et on leidnud ümberlükkamatult tõendamist, et taotleja on 9.03.2010 taotluse nr M201000264 esitanud KaMS § 9 lg 1 p 10 sätestatu tähenduses pahauskselt, kuna taotleja eesmärgiks ei ole mitte oma väidetavate õiguste kaitsmine, vaid kas alusetu rikastumine kaubamärgi kasutusse andmise kaudu või Trahter OÜ (registrist kustutatud) endiste omanike omavaheliste tülide lahendamine selleks seadusega mitte ettenähtud viisil.

KaMS § 8 lg 2 alusel hakkab kaubamärgi suhtes õiguskaitse kehtima alates kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäevast ja kehtib 10 aasta möödumiseni registreeringu tegemise kuupäevast. KaMS § 14 annab kaubamärgiomanikule ainuõiguse keelata kolmandatel isikutel kasutada õiguskaitse saanud kaubamärki. Käesoleval juhul on taotluse nr 201000264 pahauskselt esitanud taotleja tekitanud olukorra, kus tähise KaMS § 5 lg 1 p 2 sätestatult registreeritud kaubamärgiks muutumisel on kaubamärgiomanikul õigus esitada regressinõue kaubamärgi kasutamise eest nii Scandic Varahaldus OÜ kui ka Resto Halduse OÜ vastu, kuna kõnealused äriühingud on tähist kasutanud oma äritegevuses. Vaidlustaja leiab, et äris on alati omad riskid, kuid olukord, kus üks isik – teades, et on esitanud taotluse ettevõtluses eristamiseks kasutatava tähise kaubamärgina registreerimiseks ja jättes sellest informeerimata selle tähise kasutajad – ei ole kooskõlas võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 6 ja tsiviilseadustiku üldosa seaduse (edaspidi TsÜS) § 138 lg 1 sätestatud hea usu põhimõttega ning VÕS § 7 sätestatud mõistlikkuse põhimõttega. Taotleja tegevus on seega vastuolus TsÜS § 138 lg 2 sätestatuga, kuna Scandic Varahaldus OÜ-d ja Resto Halduse OÜ-d teavitamata jätmisega on leidnud tõendamist, et

taotleja poolse õiguste teostamise eesmärgiks on kahju tekitamine teisele isikule, milline tegevus ei ole aga seadusega lubatud. Lisaks võib taotleja keelata ka vaidlustajal üldse kõnealuse kaubamärgi kasutamise, mistõttu vaidlustaja peab kogu oma äritegevuse ümber tegema, mis toob kaasa aga põhjendamatuid kulusi olles seega vastuolus nõudega teostada tsiviilõiguseid viisil, milline ei too kaasa kahjusid teistele isikutele (TsÜS § 138 lg 2).

KaMS § 9 lg 1 p 10 välistab absoluutselt õiguskaitse tähisele, mille registreerimist taotleb isik on esitanud taotluse pahauskselt. Pahausksuse tuvastamisel tuleb lähtuda KaMS sätestatust, st asjaoludest, et kaubamärgi eesmärgiks on isiku kaupade ja teenuste eristamine teistest samas valdkonnas tegutsejatest ning kaitsta kaubamärgi omanikku temale kuuluva kaubamärgi väärkasutuste eest. Taotleja ei ole vaidlustajale teadaolevalt tegev tootlustusäris, milles kasutatakse taotluses näidatud või sellele sarnast tähist, enamgi veel, Rocca al Mare kooli kodulehe andmetel on ta hoopis selle kooli lasteaia õpetaja.

KaMS § 10 lg 1 p 6 järgselt ei saa õiguskaitset kaubamärk, mille kasutamine kahjustab varasemat õigust nimele. Taotleja on esitanud taotluse tähise kaubamärgina registreerimiseks 9.03.2010, samas on ümberlukkamatute tõenditega, nimelt Harju Maakohtu õiendiga (lisa 1) ja Velto Kinnisvara OÜ õiendiga (lisa 2) leidnud tõendamist, et tähise „Trahter Bogdan“ võttis Scandic Varahaldus OÜ oma äritegevuses kasutusele 1.03.2010, st kaheksa päeva enne vaidlusaluse taotluse M201000264 esitamist, millega on tekkinud *de facto* olukord, kus hoopis Scandic Varahalduse OÜ-l on õigus taotleda tähise kaubamärgiõigust. KaMS § 12 lg 2 p 2 alusel määratakse kaubamärgi õiguskaitse ulatus kaupade ja teenuste suhtes registrisse kantud kaupade ja teenuste loeteluga. Taotleja on tähise kaubamärgina soovinud kasutusele võtta nimelt toitlustusteenuste valdkonnas, kuigi vaidlustajale teadaolevalt ei ole ta kõnealuses valdkonnas tegev ühegi kaubamärgile sarnase nime all ning tähist ei mõelnud välja ja ei võtnud kasutusele mitte taotleja, vaid kolmas isik (J. Siller). Taotleja sai sellise tähise kasutamisest toitlustusvaldkonnas teada alles Trahter OÜ (registrist kustutatud) üheks osanikuks saamisega. Seega, kui kellelgi on õigus tähise kaubamärgina registreerimiseks ja seeläbi kaubamärgiomaniku staatusele toitlustustegevuse valdkonnas, siis selleks on kas OÜ Trahter (registrist kustutatud) asutanud ja sõnaühendi välja mõelnud ning kasutusele võtnud Jaanus Siller või Scandic Varahalduse OÜ või vaidlustaja Resto Halduse OÜ.

KaMS § 41 lg 2 alusel võib asjast huvitatud isik vaidlustada komisjonis taotleja õiguse kaubamärgile KaMS § 9 lõikes 1 või §-s 10 sätestatud õiguskaitset välistava asjaolu olemasolul. KaMS § 41 lg 3 alusel tühistab komisjon Patendiameti otsuse vaidlustusavalduse täieliku või osalise rahuldamise korral. KaMS § 47 lg 2 alusel lõpetatakse menetlus, kui KaMS § 46 nimetatud juhtudel loetakse taotlus tagasivõetuks. Tööstusomandi õiguskorralduste aluste seaduse (edaspidi TÕAS) § 18 järgselt vastutab esitatud andmete õigsuse eest andmete esitaja. Valeandmeid esitanud isikud vastutavad süüliselt tekitatud kahju eest. Vaidlustaja leiab, et taotleja on esitanud Patendiarnetile valeandmeid oma väidetavate õiguste teostamisel, mistõttu tuleb valeandmete esitamisega tekkinud kahjud, sh käesoleva vaidlustusavalduse kulud jätta taotleja kanda. TÕAS § 38 lg 2 alusel on kohustuslik kohtueelne menetlus komisjonis. TÕAS § 39 lg 1 p 2 alusel lahendab komisjon tööstusomandi seadustes sätestatud juhtudel asj asthuvitatud isiku ja taotleja vahelisi vaidlusi asj asthuvitatud isiku avalduse alusel. TÕAS § 61 lg 1 ja 2 tulenevalt teeb komisjon otsuse tööstusomandi seadustest lähtuvalt.

Tulenevalt eeltoodust ja juhindudes KaMS § 9 lg 1 p 10; § 10 lg 1 p 6; § 41 ja TÕAS § 39 lg 1 p 2 ning § 61 lg 1 ja 2 palub vaidlustaja vaidlustusavaldus rahuldada; mitte anda taotlejale õigust sõnaühendi „Trahter Bogdan“ kaubamärgiomanikuks saamiseks, tühistada Patendiameti otsus sõnaühendi „Trahter Bogdan“ kaubamärgiks tunnistamise kohta, kuna esinevad nii absoluutsed õiguskaitset välistavad asjaolud kui ka suhtelised õiguskaitset välistavad asjaolud, kohustada Patendiametit tegema otsust kaubamärgi „Trahter Bogdan“ registreerimisest keeldumise kohta ning kohustada Patendiametit lõpetama taotluse nr 201000264 menetlus.

TÕAS § 18 järgselt jätta käesoleva vaidlustusavalduse esitamisega kantud kulud - riigilõiv ja õigusabikulud vastustaja kanda.

Vaidlustusavaldusele on lisatud: 1) Harju Maakohtu 3.10.2011 õiend OÜ Trahter (registrist kustutatud) pankroti väljakuulutamise avalduse esitamise kuupäeva kohta; 2) Velto Kinnisvara OÜ 28.09.2011 õiend; 3) OÜ Trahter (registrist kustutatud) äriregistri ajaloo väljavõte (elektroniline väljatrükk); 4) Ametlikes Teadannetes 10.03.2010 avaldatud teadaanne Trahter OÜ pankrotimenetluse alustamise kohta; 5) Ametlikes Teadannetes 20.04.2010 avaldatud teadaanne Trahter OÜ pankrotimenetluse raugemise kohta; 6) Eesti Hariduse ja Teaduse Andmesidevõrgu hostmaster Merilin Kauksi 27.09.2011 elektronkirjaga saadetud vastus; 7) Eesti Interneti SA operatsioonide osakonna juhataja Mirkko Haaveli 27.09.2011 elektronkirjaga saadetud vastus; 8) Zone Media OÜ juhatuse liikme Jaanus Putting'u 29.09.2011 elektronkirjaga saadetud vastus; 9) Scandic Varahaldus OÜ äriregistriandmete väljavõte; 10) Resto Halduse OÜ äriregistriandmete väljavõte; 11) Väljatrükk Rocca al Mare Kooli kodulehelt töötajate kohta; 12) Tõend vaidlustusavalduselt riigilõivu tasumise kohta.

Vaidlustusavaldus võeti pärast puuduste kõrvaldamist ja riigilõivu tasumist 14.11.2015 komisjoni menetlusse nr 1360 all ja selle eelmenetlejaks määrati komisjoni esimees Tanel Kalmet. Komisjon edastas vaidlustusavalduse taotlejale, võimaldades tal sellele vastata hiljemalt 16.02.2012.

2) 24.01.2012 esitas taotleja vastuse vaidlustusavaldusele. Taotleja märgib, et vaidlustatava kaubamärgi registreerimise otsuse kohta avaldati teade Eesti Kaubamärgilehes nr 8/2011 01.08.2011. KaMS § 41 lg 2 alusel võivad asjast huvitatud isikud vaidlustada taotleja õiguse kaubamärgile kahe kuu jooksul teate avaldamisest arvates. Vaidlustusavaldus esitati ja registreeriti 03.10.2011. Lähtudes eelnevatest faktidest puudub õiguslik alus vaidlustuse menetlusse võtmiseks.

Lisaks selgitab taotleja, et kaubamärgitaotlus on registreeritud 09.03.2010, kuid esitatud veebruari lõpus 2010 elektrooniliselt ja riigilõiv on tasutud 28.02.2010 (makse koopia lisatud). 01.11.2009-01.03.2010 opereeris söögikohta „Trahter Bogdan“ allrendilepingu alusel OÜ Meriona, mille ainuomanik oli Karmen Karp. See on tõestatav OÜ Meriona pangaväljavõtete, makseterminali lepingu, MTA-lepinguga jne. Seega vaidlustaja väide pahatahtlikkusest ja mitte seotusest toitlustusäriga ei vasta tõele. Eeltoodust tulenevalt palub taotleja vaidlustusavaldust mitte võtta menetlusse.

Komisjon edastas taotleja 24.01.2012 vastuse vaidlustajale samal kuupäeval.

25.06.2012 tegi komisjon vaidlustajale ettepaneku esitada oma lõplikud seisukohad hiljemalt 26.07.2012. Komisjon märkis, et lõplikes seisukohtades võib viidata üksnes asjaoludele, mis kirjalikes seisukohtades esile toodi, ja tõenditele, mis olid enne lõplike seisukohtade esitamise ettepanekut komisjonile esitatud.

3) 20.09.2012 esitas vaidlustaja tähtaega ületades oma lõplikud seisukohad. Tulenevalt taotleja poolt välja toodud asjaoludest, millised ei olnud eelnevalt vaidlustajale teada, soovib vaidlustaja esitada oma seisukoha ka taotleja poolt 24.01.2012 väidetud osas. Taotleja väidab, et taotlus ei olnud esitatud pahauskselt kuivõrd taotluse esitamise hetkel veebruaris 2010 opereeris restorani „Trahter Bogdan“ allrendilepingu alusel OÜ Meriona, millise ainuomanikuks oli taotleja. Vaidlustusavalduse lisa 2 on Tallinnas Mustamäe tee 116 asuva hoone, milles söögikoht asub, omaniku Velto Kinnisvara OÜ õiend, millelt nähtub, et kuni 01.03.2010 opereeris taotletava kaubamärgi nimelist söögikohta OÜ Trahter ja nimetatud kuupäevast alates oli äriruumide rendileping sõlmitud Scandic Varahaldus OÜ-ga, millise ainuosanikuks on vaidlustaja esindaja. Söögikohta kuni 28.02.2010 opereerinud OÜ Trahter osanikuks oli ka Artauto Service OÜ (alates 26.11.2009 OÜ Varuosaproff), milline omandas osaluse OÜ-s Trahter 2008. aastal. Artauto Service OÜ osanikeks olid A. Käen, Erkki Kaar (vaidlustaja esindaja), S. Sarapik ja L. Kohtla. Kõik neli võivad kinnitada, et kuni OÜ Trahter pankrotiavalduse esitamiseni 2010. a märtsis (vaidlustusavalduse lisa 1) opereeris söögikohta „Trahter Bogdan“ OÜ Trahter, mille tegevjuhiks oli kaubamärgitaotleja abikaasa Toomas Karp, kes ei informeerinud teisi osanikke oma abikaasa tegevusest kaubamärgile „Trahter Bogdan“ kaubamärgiõiguse taotlemisel. Sellise taotluse esitamisest Karmen Karp'i poolt said teised osanikud teada täiesti juhuslikult 2011. a septembris. Märgitud asjaolu on ka põhjuseks, miks vaidlustusavaldus esitati n-ö viimasel minutil. Lisaks võib asjaolu, et kuni 28.02.2010 opereeris söögikohta OÜ Trahter, mitte OÜ Meriona, asjaomase isiku nõudel kinnitada ka Mustamäe tee 116 hoone omanik Velto Kinnisvara OÜ, kuivõrd OÜ-l Trahter oli lubatud ruume anda allrendile ainult ruumide omaniku kirjalikul nõusolekul. Hoone omaniku ja märgitud firma nimel üürilepingute sõlmimise ainuõigust omava V. Priskuse sõnul tema sellist nõusolekut andnud ei ole ja kuivõrd nii taotleja kui ka OÜ Meriona nimed on temale täiesti tundmatud, siis mingeid õiendeid nimetatud isikute kohta tema andma ei hakka, kuid kohtu või muu pädeva isiku nõudel on ta valmis esitama söögikoha ruumide rendilepingud, üüri tasumise väljavõtted jms dokumendid, millelt nähtub, kes ja millisel ajal on omanud õigust Velto Kinnisvara OÜ-le kuuluvates ruumides tegutseda ja kes seda realselt tegid. Eeltoodust tulenevalt ei saa olemas olla mingit taotleja poolt 24.01.2012 vastuses märgitud OÜ Trahter ja OÜ Meriona vahel sõlmitud allrendilepingut söögikoha opereerimiseks perioodil 1.11.2009-1.03.2010; kui selline leping peaks ka eksisteerima, siis on see õigustühine eelpool viidatud asjaolude tõttu.

Vaidlustaja viidatud taotleja pahatahtlikkust on taotleja ka ise tõendanud oma 24.01.2012 esitatud seisukohas, kus Karmen Karp kinnitab oma allkirjaga, et oli veebruaris-märtsis 2010 (st taotluse esitamise ajal) OÜ Meriona ainuomanik. Lõplikule seisukohale lisatud äriregistri väljavõttest nähtub, et Karmen Karp on olnud OÜ Meriona osanik kuni 28.12.2009 ja juhatuse liige kuni 5.01.2010, millisest ajahetkest alates on ainuosanikuks ja ainsaks juhatuse liikmeks olnud taotleja abikaasa Toomas Karp. Seega on taotleja esitanud komisjonile teadvalt ebaõigeid andmeid, millega on tõendatud KaMS § 9 lg 1 p 10 järgset pahausksust kaubamärgi taotlemisel. Millistest pangaväljavõtetest, makseterminali lepingutest ja MTA-lepingutest taotleja oma 24.01.2012 vastuses räägib, ei ole vaidlustajale teada, kuid kui sellised dokumendid olemas on, siis kuulub nende uurimine juba kriminaal- ja/või maksuõiguslikku valdkonda, kuna selliste dokumentide olemasolul on tõendatud, et taotleja abikaasa T. Karp, kes oli söögikohta kuni 01.03.2010 opereerinud OÜ Trahter tegevjuhiks, on põhjustanud OÜ Trahter pankroti kas kuritahtlikult või raske juhtimisvea tõttu ning ilmselt hoidunud kõrvale maksude tasumisest.

Mis puudutab taotleja väidet, et puudub alus vaidlustuse menetlusse võtmiseks, siis vaidlustusavaldus on menetlusse võetud ning vaidlusta leiab, et see on toimunud kooskõlas seadusega. KaMS § 41 lg 2 alusel on vaidlustusavalduse esitamise tähtaeg kaks kuud kaubamärgi registreerimise otsuse teate avaldamisest. Vastav otsus on avaldatud 01.08.2011, TsÜS § 135 lg 1 tulenevalt algab tähtaja kulgemine järgmisel päeval pärast selle kalendripäeva saabumist, millega määrati kindlaks tähtaja algus, seega möödus kaks kuud 01.10.2011; kuivõrd 01.10.2011 oli laupäev, siis TsÜS § 136 lg 8 järgselt loetakse tähtpäev saabunuks puhkepäevale järgneval esimesel tööpäeval ehk 03.10.2011, päeval, mil vaidlustusavaldus esitati.

Vaidlustaja rõhutab asjaolusid, miks taotleja ei peaks omandama õigust vaidlustatud kaubamärgile. Esiteks taotleja väidab, et ei ole toiminud pahatahtlikult, kuid lisaks lõplikes seisukohtades toodule on pahatahtlikkus tõendatud ka taotleja enda tegevusega. Nimelt, kuivõrd taotleja on taotluse esitanud märtsis 2010, siis oli taotlejal võimalus kaubamärgi taotlemisest loobuda, kuna taotluse menetlusse võtmise hetkeks olid leidnud aset sündmused, mis välistasid vajaduse ja ka õiguse kaubamärki oma nimele registreerida; taotletava kaubamärgi nime all oli söögikohta asunud opereerima Scandic Varahaldus OÜ, millise äriühinguga taotlejal puudub igasugune seos. Teiseks, taotleja ei ole esitanud komisjonile ühtegi õiguspärast tõendit selle kohta, et ta oleks kunagi taotletavat kaubamärki oma tegevuses kasutanud, kasutaks seda käesoleval hetkel ja oleks mingilgi määral seotud tegevusega klassis, milles kaubamärgikaitset taotletakse, st oleks tegev tootlustusteenuste valdkonnas.

Taotleja palub vaidlustusavaldus rahuldada. Seisukohtadele on lisatud OÜ Meriona elektrooniliste äriregistri andmete väljatrükk 2 lehel.

4) 20.09.2012 edastas komisjon vaidlustaja lõplikud seisukohad taotlejale ning tegi ettepaneku esitada taotleja lõplikud seisukohad hiljemalt 22.10.2012.

10.10.2012 esitas taotleja käsikirjalise teate, mille kohaselt ta loobub edasisest vaidlusest ja kaubamärgist „Trahter Bogdan“ heauskselt vaidlustaja Resto Varahaldus OÜ kasuks. Teade edastati vaidlustajale.

5) 26.10.2012 saatis komisjon taotlejale vastuse. Komisjon selgitas, et kui avalduse sisu vastab taotleja tahtele ja taotleja on jätkuvalt valmis loobuma õigustest vaidlustatud kaubamärgile, saab kaubamärgi registreerimise taotlusest ja seega ka taotleja õigustest loobuda vastava avalduse esitamisega Patendiametile. Kui taotleja soovib kaubamärgitaotluse üle anda teisele isikule, kelleks võib olla ka vaidlustaja, tuleb ka sellekohane avaldus esitada Patendiametile. Kui taotlusest on loobutud, võib vaidlustaja vaidlustusavalduse tagasi võtta või, kui seda ei toimu, lõpetatakse menetlus vaidluse objekti puudumise tõttu. Kui taotlus antakse üle kolmandale isikule, astub tema komisjoni menetlusse taotlejana. Kui taotlus antakse üle vaidlustajale, lõpetatakse menetlus menetlusosaliste ühtelangemise tõttu.

Teadaolevalt ei ole taotleja Patendiametile esitanud avaldust kaubamärgitaotlusest loobumise või üleandmise kohta.

29.10.12 saatis vaidlustaja komisjonile kirja, milles juhitakse tähelepanu, et ei ole selge taotleja tahe kaubamärgist loobuda, samuti sellest loobumise või loovutamise aeg. Vaidlustaja andmed on taotleja kirjas esitatud ebatäpselt.

6) Äriregistri aktuaalsete andmete kohaselt on vaidlustaja Resto Halduse OÜ (registrikood 120028889) äriregistrist kustutatud.

3.02.2017 alustas komisjon lõppmenetlust.

Komisjoni seisukohad

Komisjon, hinnanud menetluses kogutud seisukohti ja tõendeid, leiab järgmist.

Vaidlustusavaldus sõnalise kaubamärgi „Trahter Bogdan“ (taotlus nr M201000264) registreerimise vaidlustamiseks taotleja nimele on esitatud KaMS § 9 lg 1 p 10 (pahauskus) ja § 10 lg 1 p 6 (varasem õigus nimele) alusel. Vaidlustusavaldus on esitatud KaMS § 41 lg 2 kohaselt ja tähtaegselt kahe kuu jooksul arvates kaubamärgi registreerimise otsuse teate avaldamisest 1.08.2011 Eesti Kaubamärgilehes nr 8/2011, kooskõlas TsÜS § 136 lõikega 8, mille kohaselt loetakse tähtpäev saabunuks puhkepäevale järgneval esimesel tööpäeval, kui tahteavalduse tegemiseks või kohustuse täitmiseks ettenähtud tähtpäev satub riigipühale või muule puhkepäevale. 1.10.2011 oli laupäev ja 2.10.2011 pühapäev, mistõttu 3.10.2011 oli esmaspäevana esimene tööpäev pärast kahe kuu möödumist Eesti Kaubamärgilehe avaldamisest 1.08.2011.

Komisjon annab esiteks seisukoha viimatinimetatud vaidlustamise aluse osas, seejärel pöördub pahauskuse küsimuse juurde. KaMS § 10 lg 1 p 6 kohaselt ei saa õiguskaitset kaubamärk, mille kasutamine kahjustab varasemat õigust nimele, isikuportreele, kinnistu nimetusele, arhitektuuriobjekti nimetusele või kujutisele, autoriõiguse või tööstusomandi esemele või muud varasemat õigust. Varasema õiguse nimele tähendust seadus ei ava. Sellele vaatamata on selge, et tulenevalt KaMS § 10 süstemaatikale ning tingimusele, et vaidlustusavalduse saab esitada asjast huvitatud isik, peab kõnealune varasem õigus nimele kuuluma vaidlustajale, et seda saaks käsitleda vaidlustusavalduse rahuldamise alusena. Komisjon märgib, et vaidlustaja on registrist kustutatud, seega ei saa ta olla õiguste subjektiks. Teiseks, ka juhul, kui vaidlustaja õiguslik eksistents jätkuks, ei oleks vaidlustaja varasema õiguse nimele omanaja, kuivõrd vaidlustaja enda sõnul on tähise „Trahter Bogdan“ kasutusele võtnud kolmas isik J. Siller aastal 2007 ning seda on kasutanud erinevad isikud, sealhulgas vaidlustaja alates 1.12.2010. Seega ei oleks vaidlustaja õigus kõnealusele nimele varasem õigus.

KaMS § 9 lg 1 p 10 kohaselt ei saa õiguskaitset tähis, mille registreerimist taotleb isik on esitanud taotluse pahauskselt või mida on hakatud kasutama pahauskselt. Taotluse esitamise pahauskus on KaMS § 9 süstemaatika kohaselt absoluutne õiguskaitset välistav asjaolu, mis ei nõua varasema õiguse olemasolu. Seega ei pea ka vaidlustaja olema mingi varasema õiguse omanaja. Ebaõigusele ei saa õigust rajada mingil juhul. Kõnealuse õiguskaitset välistava asjaolu ainuõigust täielikult välistavast iseloomust, muuhulgas KaMS § 52 lg 2 p-st 2 sätestatud erisuse analoogiast tulenevalt ei näe komisjon pahauskuse väite kontrollimiseks takistust selles, et vaidlustaja on komisjoni otsuse tegemise ajaks oma õigusliku eksistentsi lõpetanud ega saa mitte-isikuna olla ka enam asjast huvitatud isikuks. Pahauskuse väite argumendid on seotud minevikuga, nimelt taotluse esitamise asjaoludega, ega ole suunatud tulevikku, milles taotlejale tekkiv ainuõigus võiks mõjutada vaidlustajat kui huvitatud isikut. Seepärast vaatab komisjon vaidlustaja väited KaMS § 9 lg 1 p 10 kohaldamise kohta läbi sõltumata sellest, et vaidlustaja ei ole enam menetluses osalev isik ega eksisteeri üldse. Komisjon nõustub vaidlustaja seisukohaga, mille kohaselt KaMS § 9 lg 1 p 10 välistab absoluutselt õiguskaitse tähisele, mille registreerimist taotleb isik on esitanud taotluse pahauskselt.

Vaidlustaja väidete ja esitatud tõendite kohaselt kuulus taotleja vaidlustatud tähisele vastava kaubamärgi all tootlustuskohta 2007-1.03.2010 opereerinud äriühingu OÜ Trahter osanike ringi alates 2008. aastast. 1.03.2010, st vahetult enne kõnealuse taotluse esitamist lõpetas OÜ Trahter tootlustuskoha opereerimise. Sellest kuupäevast alates ei oleks taotlejal olnud enam seost konkreetse, taotletud kaubamärgiga identset tähist kandnud tootlustuskoha ega selle tähisega, kuid ta otsustas kõnealuse seose tuleviku jaoks luua, soovides registreerida kaubamärgi enda nimele. See, et kõnealune taotlus esitati ainult lõplikult 9.03.2010, kuid sellele eelnesid taotleja sooritused enne 1.03.2010, ei ole oluline. 9.03.2010 ja hiljem oli taotleja teadlik sellest, et temast enam omavad õigusi taotletud tähise suhtes muud isikud ning selline asjaolu on piisav KaMS § 9 lg 1 p 10 kohaldamiseks. Taotleja ei ole esitanud tõendeid, mille kohaselt oleks kaubamärgi taotlemine toimunud OÜ Trahter osanikeringi kokkuleppel; vastupidi, taotleja on väitnud, et taotlus esitati selle alusel, et väidetavalt tema ainuosaluslega OÜ Meriona opereeris tootlustuskohta OÜ Trahter allrentnikuna. Nimetatud taotleja väide on tõendamata, kuigi taotleja viitab paljasõnaliselt tõendamise võimalikkusele.

Taotleja on märkinud, et sooritused vaidlustatud taotluse esitamiseks algasid juba 2010. a veebruaris, mitte pärast OÜ Trahter rendilepingu lõppemist. Komisjon ei pea seda asjaolu oluliseks, kuivõrd taotlejal olid OÜ Trahter osaniku ja ettevõtte tegevjuhi abikaasana ka veebruari lõpus tõenäoliselt teadmised rendilepingu eesmise lõppemise ja OÜ Trahter pankroti kohta. Samas ei oma need teadmised määravat tähtsust: olulisem on see, et 9.03.2010 on esitatud taotlus kaubamärgi registreerimiseks ning taotleja on järgnevalt jäänud oma taotluse juurde, kuigi oli teadlik sellest, et kõnealuse tähise suhtes omavad vähemalt sama kaalukat huvi ja õigust teised isikud. Muid sisulisi argumente vaidlustaja väitele pahausksuse küsimuses ei ole taotleja oma vastuses kajastanud.

Vaidlustaja on taotleja vastuväite pahausksuse puudumise kohta vastanud alles lõplikes seisukohtades, mistõttu selles vastuses sisalduvad uued asjaolud jäetakse kooskõlas TÕAS § 54¹ lõikega 4 tähelepanuta.

Taotleja viimases komisjonile saadetud tahteavalduses on taotleja loobunud edasisest vaidlusest ja vaidlustatud kaubamärgist. Sellele teatele saadetud vastusele ei ole taotleja reageerinud, väljendades komisjoni hinnangul oma tegevusega tahet menetluses mitte edasi aktiivselt osaleda. Kuivõrd taotleja ei ole esitanud Patendiametile avaldust kaubamärgitaotlusest loobumise ega selle loovutamise kohta muule isikule (sh vaidlustajale, kelle õiguslik eksistents on otsuse tegemise ajaks lõppenud), peab komisjon vaidlustusavalduse menetluses tuvastatud asjaolude ning samuti taotleja tahtega kooskõlas olevaks vaidlustusavaldus KaMS § 9 lg 1 p 10 alusel rahuldada ja Patendiameti otsus kaubamärgi „Trahter Bogdan“ registreerimise kohta tühistada. Kui vaidlustusavaldus jätta vaidlustaja õigusliku eksistentsi lõppemise tõttu lahendamata, oleks ikkagi igal huvitatud isikul õigus vaidlustada kõnealune kaubamärk KaMS § 9 lg 1 p 10 alusel KaMS § 52 lg 1 ja § 52 lg 2 p 2 kohaselt, mis viiks kaubamärgi tühistamiseni.

Seoses vaidlustaja õigusliku eksistentsi lõppemisega ei võta komisjon seisukohta vaidlustaja poolt vaidlustusavalduse esitamisega seotud kuludega taotleja kanda jätmise taotluse kohta.

Tulenevalt eeltoodust, võttes aluseks TÕAS § 61 lg 1 ja 2, komisjon

o t s u s t a s:

vaidlustusavaldus rahuldada, tühistada Patendiameti otsus kaubamärgi „Trahter Bogdan“ (taotluse nr M201000264) registreerimise kohta Karmen Karp'i nimele ning teha Patendiametile ettepanek jätkata menetlust komisjoni otsuses toodud asjaolusid arvestades.

Vaidlustusavalduse menetlusosaline, keda ei rahulda komisjoni otsus ja kes soovib jätkata vaidlust menetlusosaliste vahel hagimenetluse korras, võib esitada hagi teise menetlusosalise vastu kaubamärgi õiguskaitset välistava asjaolu või selle puudumise kindlakstegemiseks kolme kuu jooksul komisjoni otsuse avaldamisest arvates. Hageja teavitab viivitamata komisjoni hagi esitamisest.

Kui hagi ei ole esitatud, jõustub komisjoni otsus kolme kuu möödumisel otsuse avaldamisest ja kuulub täitmisele. Kui hagi esitatakse, kuid kohus ei võta hagi menetlusse, jätab hagi läbi vaatamata või lõpetab menetluse otsust tegemata, jõustub komisjoni otsus vastava kohtumääruse jõustumise hetkest, kui kohtumäärusest ei tulene teisiti.

Allkirjad:

Tanel Kalmet

Kirli Ausmees

Sulev Sulsenberg